

Aprenents de robot

MIQUEL MARTÍN

Explica Gaziel a les seves memòries, Tots els camins duen a Roma, que el trasllat de la família des de Sant Feliu de Guíxols a Barcelona va ser traumàtic. Especialment per a ell, que aleshores era un nen acostumat a passar-se hores rondant per la platja, jugant i xerrant amb els pescadors. Un nen que de tant en tant "feia rodó" a l'escola i se n'anava amb els amics a pescar o a capturar crancs per les roques. Quan relata aquestes vivències, amb una finor deliciosa, sempre em vénen al cap aquells vaillets de Ruyra o de Mark Twain que van a parar trampes per als ocells o s'embarquen en un bot riu avall o mar endins. El cas és que aquell canvi devia ser molt dolorós, perquè Gaziel en va tornar a parlar a Sant Feliu de la Costa Brava. Es compara amb una flor que l'han trasplantada a un clima, una terra i un ambient que li són hostils. Evoca la soledat, la rigidesa, l'absurda disciplina "en aquella mena de presons que en deien pensionats per a nens de casa bona". Recorda la gana, la fred, l'enyorança que el colpeix entre aquelles parets humides i escrostonades.

Josep Pla, fill també de família benestant, descriu unes impressions similars a Girona, un llibre de records, quan va estar internat als Maristes estudiant el batxillerat: una atmosfera opressiva, una pedagogia obsoleta, una violència gratuïta, una absoluta desemparança. Pla arriba a la conclusió que tot hi era "arbitrari, fred, corromput i tronat". Les lectures, les amistats i les escapades a la ciutat són la seva via de desfogament i, després de la visita a un bordell amb un grup de companys, li costaran l'expulsió del col·legi.

Però potser un dels casos més extrems és el de Roald Dahl. L'escriptor gal·lès, de pares noruecs, es va educar en diferents internats britànics per desig del pare, que va morir quan l'escriptor tenia poc més de tres anys. Dahl va patir també la solitud i l'enyor que havien patit Gaziel i Pla, i fins i tot intentava atenuar-ho escrivint un munt de cartes a la seva mare. Però Dahl, a més, va ser víctima de tortures i vexacions per part d'alguns professors i sobretot per part d'alumnes més grans (amb la connivència del professorat). Alguns dels seus contes relaten, de manera escruixidora, aquestes vivències.

Gaziel afirma que totes aquelles pràctiques estava encaminades a formar aprenents de robot. Era una manera d'educar en la por i la submissió. Una manera d'arrabassar l'esperit crític i la creativitat. De vegades tinc la sensació que han canviat els mètodes però que, en molts casos, encara es continuen formant robots.

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2016/05/15/aprenents-robot/783311.html?utm_source=rss